Sátoralja-Ujhely, 1882. November 19. 47. sz. Tizenharmadik évfolyam.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilttérben minden garmond sor dijja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DIJ:
hivatalos hirdetéseknél:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Kiemelt, diszbetük s körzettel ellátott hirdetményekért térmérték szerint, minden □ centimeter után 3 kr. számittatik.
Állandó hirdetéseknél kedvezmény nyujtatik.
Hirdetések a „Zemplén“ nyomdájába küldendők.

Dessewffy Sándor.

Huszonöt éves nyilvános pályán törhetlen buzgalommal munkálkodni, mindenesetre megérdemli az elismerés és tiszteletnek parányi adóját. A lelkiismeret és benső nyugodalom adja meg ugyan mindenkinek a legelső és legédesebb jutalmat; de igen czélszerü és hasznos szokása az korunknak, hogy a tiszta érdemet, polgári vagy egyházi kitüntetéssel koszoruzza meg.

A koronás király legmagasabb kegye ezuttal oly férfiut tüntetett ki, a ki azt a szó legigazabb értelmében megérdemli. Dessewffy Sándor sárospataki r. k. plebánosnak vértes-kereszturi apáttá történt kinevezését hozta közelébb a hivatalos lap. Illő, hogy az ő érdemeinek parányi méltatását hozzuk ez uttal felszinre azon megyének olvasó közönsége előtt, ahol ő oly ernyedetlen szorgalommal munkálkodik az egyház és nevelésügy felvirágoztatása érdekében.

Alig van tán a megyei közéletnek oly fia, aki Dessewffy Sándort ne ismerné és érdemeit méltányolni nem akarná.

Hiszen ott van ő mindenütt a hol a szép és nemesnek érdekében tenni kell.

Nem feltünési vágy, nem a tömegnek éltető zsivaja hivja őt a közügyek terére; hanem hivja egyéni önzetlen meggyőződésének suggallata.

De ne csak a jelenben nézzük őt, necsak napjaink szük körében emlitsük nevét: megtaláljuk azt a multban is. Nem olyan kimagasló tettek azok, a melyek az egész ország bámulatát hivták volna fel; de mindenesetre olyanok, a mit őszinte adójával az elismerésnek kell felemliteni.

Egy negyed század eltünése csak egy pillanat, egy gondolatnyi parány a történelem levelein; de az emberi élet rövid napjain igen nagy idő azoknál, a kik folytonosan a munka az igyekezet oltárán áldoztak.

1857-ben már mint segédlelkész működött, azonban a tehetséges ifjunak tágasabb tért jelölt ki előljársága s már 1859-ben a bölcsészeti és latin irodalmi tanszéket töltötte be. 1860-ban a budapesti országos papnövelde praefektusa, 1864-ben a magy. tud. egyetem theologiai szakján mint helyettes tanár működött. 1866-ban az egri jogakadémián az alkotmány, történelem és statistika rendes tanára, a lyceum hitszónoka, később ugyanazon akadémián a politikai és pénzügyi tudományok előadója s egyuttal lapszerkesztő is volt. 1868-ban Perger János Kassára kinevezett megyés püspök, a külömböző ismeretek gazdag anyagával megáldott férfiut magával vitte és titkárává nevezte ki. 1873-tól a sárospataki r. kath. hitközség érdemes lelkipásztora mind e mai napig. Mint lelkipásztor nyerte meg az alesperességet, kineveztetett az állami tanitóképezde igazgatótanácsosává és a napokban huszonöt évet betöltött szorgalmas munkálkodás után érkezettmeg a királyi jutalom.

Mint láthatjuk, eddigi működésének nagyobb részét mint tanár töltötte el s tulajdonképpen csak itt Sárospatakon kezdődik specialiter egyházi foglalatossága.

Rajong a nemzeti népneveles előhaladása iránt, és a helybeli r. kath. fi- és leányiskolákat bőven javadalmazza és mindazon kellékekkel ellátja melyek egy mintaiskolának nélkülözhetlen tulajdonai.

A népnevelés érdekében tett hasznos működése már nagyobb elismerésekkel is találkozott; a közigazgatási bizottság több izben, sőt a közoktatási m. kir. minister is elismerő köszönetét nyilvánitá nemes működéséért.

Szeret ő mindenkit s szereti őt mindenki. Nyájas, őszinte szive önkénytelen megnyeri az embereket. A társadalom minden rétege, a vallásfelekezetek mindegyike tisztelettel s bizalommal viseltetik személyisége iránt.

Mindenütt ő az első, ahol a szépért, a jóért áldozni kell és szükséges. Jövedelmét a szegény, nyomorult, béna és árváknak oly sokai veszik igénybe, vendégszeretete általánosan ösmeretes.

Szóval egy oly egyén Dessewffy Sándor, a ki az egyház, társadalom és nevelésügy terén ritkitja párját.

A legmagasabb kitüntetés a megérdemlett jutalom, melylyel tehetségét, buzgalmát és áldozatkészségét kitüntették.

Mi, akik szivből üdvözöljük őt huszonöt éves egyházi pályájának eltelte után, szivünkben hordjuk iránta az elismerés és tisztelet igazadójának ezüstjét; meleg érzelemmel kivánva: hogy félszázados működésének betöltése után is hozhassuk meg neki a legmelegebb elismerésnek kipróbált aranyát.

Üdvözüljük őt mint jeles egyházi tagot, üdvözüljük mint a magyar népnevelés felvirágoztatásának áldozatkész munkását s üdvözöljük, mint a polgári erényeknek, az egyenes, tántorithatlan jellemnek és a hazaszeretetnek kiváló mintaképét!

Kovásy Zoltán.

Fővárosi levél.

XIII.

(A főváros őszi toiletteban.)

Már itt van nálunk, ide mosolyog reánk halvány, beteges pirral telt arczával a természet mesemondó, altató dajkája, az ősz; fagyos lehellete megérinti arczunkat s érintése alatt összébb huzódnak a divatos szabásu felöltők; hideg fuvalmával felkavarja a sárgult levelek szerte heverő halmazait, hogy szemünk elé kergetve, az őszre emlékeztessen s eszünkbe juttassa a hervadást, elmulást, ha még a tavasz mosolygó derüjén át, az ifjuság szines szemüvegével nézzük az életet.

Az utczák nem mutatják többé azt az ingerlőn érzéki képet, melyet a járó s kelőkön a nyár idéz elő. A csábos arányu, hullámzó nő termet, melynek arányait s vakitó havát lengő,

---

TÁRCZA.

Hogyan vergődött „zöld ágra“ Bakator Illés?

(Humoreszk.)

Irta: **Farkas Bertalan.**

(Vége.)

VI.

Illés ur minden áron ura akart lenni a szavának, hogy t. i. a közelgető vasárnapon megtartják a lakzit. És a vasárnap ugyancsak közeledett.

No de nem fog járni a más különben ünnepélyes aktus semmi különös nagy czeremóniával. Szive választottjának, a kit már most egész bátorsággal szólithat „Birike“ néven (minekutánna ekképpen hivják) tisztességes üzlete vagyon, a hol is el lakhatnak továbbra is békességben, szeretetben. Kvártélyról tehát nem kellett vala gondoskodni. Ez pedig szerfölött nagy pozició; mert hiszen arra igen nagy szükség vagyon, hogy legyen hely, a hol egy szerelmetes pár ember magát meghuzhassa.

Hanem a Bakator ur szive választottjának nemcsak hogy háza volt, de volt neki mit a tejbe is apritani, már ezt a nemes férfiu szögrül-végrül kiszamuklálta. És ez nem kevésbé fontos pozicio, valamiképen a kvártély; mert a szerelmes párnak a csók mellett aligha jól nem esik a turós béles is.

Mindezt csak ugy kombinálta Bakator ur, valami azonban azt sugta neki, hogy nem roszszul kombinál.

A vasárnap tehát — a lakzi napja — mindinkább közeledett. Illés ur jobbnak is látta végre már addig fel nem mondani sem a kvártélyt, sem a kosztot; hiszen oly hosszu együttlét után, miért is válna el csak a legkisebb haraggal vagy nehezteléssel az özvegy Andalgósné asszony házától?..

De mig az elválás órája bekövetkezett: nem mindennapi jelenetnek volt Illés ur szemtanuja, a mely jelenet aztán teljes világosságot gyujtott agyvelejében.

* * *

A galambok szerelmesen turbékoltak az eresz alatt, a bokrok közt vidáman ugrándozott a kis ökörszem, a pézsmás kacsa ödöngve kapkodta fel a fájáról lehullott epret... Az Andalgósné háza melletti kis kertben bóditó illatot terjesztett a szerény rozmarin s a még szerényebb muskatli, a teljes viola, mintha versenyre akarna kelni a balzaminával... Oly jól esik az egy parányi kertben az illatozó virágok közt andalogni...

Hát még egy szerelmes szivnek! Hát még akkor, ha egy szerető szivet várunk.

Milike a kis kertben sétált s epedve várt valakire.

A ház ablakára „macska köröm“ indái ereszkednek s befödik azt egészen. Nem kell attól tartani, hogy valaki megláthatja.

A nap épen lemenő-félben van; a nappali forróság megszünt. A legalkalmasabb idő szerelmesek találkozására.

És a kit oly epedve várt Milike, végre is megérkezett. Sohsem volt még az ifju házuknál, mintha valamitől félt volna. Mondanunk is fölösleges talán, hogy a megérkezett fiatal ember Beregi volt.

Hogy mit és mennyit tud egymásnak két szerelmes beszélni: azt ki tudná elmondani. Hisz ott a szemek nézése, a szivek dobbanása is beszél. Beh irigyelni való is a szerelmesek állapota!

A boldog fiu és a boldog leány nem is sejtették, hogy boldogságuknak tanuja is van. Pedig bizony volt.

Bakator ur csak pár percze, hogy haza jött s miért, miért nem? tán csak véletlenségből, kikandikált a kis kertbe a »macska-köröm indái között.

Mintha csak a szivébe szurtak volna! Még most is rettenetes furcsán esett neki, hogy a Milike karcsu derekán egy más férfi keze és nem az övé nyugszik. Mégis igaz volt tehát, hogy utjában az ifju Beregi állott.

Óvatosan nyitott a konyhába s beszólitotta Andalgósné asszonyságot.

— Nos, ime, tessék oda tekinteni édes Andalgósné asszony.

Andalgósné asszonyság kitekintett a kis kertbe s nem sokba mult, hogy a Lóth felesége sorsára nem jutott. Kezeit rémülten csapta össze.

átlátszó csipkék rejtegették, — ma nehéz szövet fedi; mintha már bünbánó Magdolnák lennének, kiket kevéssel ezelőtt az öröm, az élet sovárgó vágya, a boldogság biztató reménye hajtott fel s alá.

A járó-kelők meggyorsitják lépteiket sietve az udvariatlan északi szél elől, mely sokszor elég kiméletlen, a földre dobni le a gavallérosan villogó kürtőkalapot s porral hozni érintkezésbe az apolloi (üres) fön diszlő valamit, melyre hála istennek, még mindig nincsen találó magyar szó. — Hűvös őszi szél kavarja fel az utczák porát, magasra röpitve a szerte heverő papirdarabokat, melyek mint apró sárkányok libegnek elérhetlen magasságban, mignem lecsillapul a szél s lassan kavarogva leszállanak, hogy ujra elfoglalják helyüket a kövezeten, hol minden rang és különbség nélkül érdekes és nevetséges iratok kerülnek egymás szomszédságába s nem egyszer kegyvesztett imádók levelének töredéke a „Házasságtörők« egyik lapjához törleszkedik, mialatt a szél szárnyain oda érkezett egy váltó foszlánya; hárman aztán olyan érdekes társaságot alkotnak együtt, melyről egy pessimista elvekkel saturált bölcs agyában könnyen ama gondolat ébred, hogy a jobb időket is együtt élték át.

Elhagyottak, üresek a sétatérek is, keservesen sirathatják a multat, midőn még czifra, divatos nép rajzott, hullámzott utain, mig most elsietnek előle s legfeljebb egy-egy éhező proletár lábai alatt recseg a kavics, mig a zizegve hulló levelek titokzatosan suttognak, bús regéket mondva, a hidegtől megdermedt virágoknak, az elmulás és halál fájdalmairól. Gaz, avar hever a kövezetes utakon, murczos koldusgyerek ül a padon, honnan nem rég suhogó selyembe öltözött delnő hallgatta a rohamosan, lázasan hangzó keringőt, a mélán, ábrándosan, szivrehatóan zengő magyar dalt. Dideregve húzza összébb rongyait a gyermek, mig szemeiben megdermed a szivárgó könycsep s téveteg, bizonytalan tekintettel bámul a nagy házakra, gondolkozva arról: milyen emberek is lehetnek azok, a kik e magas, czifra házakban élnek s mért nincs olyan neki is?

Elzüllött kinézésü, kopott ruháju öreg veri fel merengéséből a gyermeket, lassu, vontatott lépésekkel törve előre; arczára mély barázdákat szántott a nyomor, tagjainak ruganyosságát elvette a nehéz munka, ajkáról a mosolyt letörölte az éhség. Sötéten, mereven néz a koldusgyermekre, mintha eszebe jutott volna, hogy ő is ilyen elhagyott, támasz nélküli páriája volt egykor az emberiségnek, mignem végig járva a nyomor, a nélkülözések iskolájait, lett belőle mások jóhiszeműségéből élő, bünnel czimboráló nyomorult, kinek nyüg az élet, kínthozó minden óra, a ki gonosztévő, mert jóra nem tanitotta senki.

A koldusgyermek és a vén csavargó nyáron át nem járhatja be a sétányok virággal szegélyezett utait, ott áll a rendőr képében a kitiltó cherub, — hát legalább ilyenkor keresik fel, mikor nem kell pénzen váltani meg ama kis helyet is, hol kipiheni az örökösen tartó kóborlás fáradalmait.

Csak mikor megszólal a delet jelentő harang, változik a kép. — Divatosan lépdelő, journal szerint öltöző hölgyek és urak lepik el a societás találkozó helyeit, a váczi és Dorottya-utczákat, nyüzsögve, hullámozva, mint egy fékevesztett tenger, melynek habjai tulcsapnak a medren. A hölgyek ide jönnek bemutatni uj öltözeteiket, melyeket épen ma készitett el Monasterly a »Courir de la Mode« legujabb divatkép szerint. A delegatio szónokai itt bámultatják magukat a profanum vulgus által, melynek sorsát intézik. Uracsok, dandik, vén blazirt gentelmanek itt mutatják be excentrikus szabásu felöltőiket, és expressiblejeiket. Szónokok, irók, költők ide jönnek az arczokról leolvasni, mily hatást keltett egy vezérczikk, mely az „Egyenlőség« első számát disziti; a »Varázs-fuvolában« közzétett óda, a semiták mellett vagy ellen tartott szónoklat, melyben 2322 szó idézet volt, 88 pedig eredeti — ostobaság.

Szóval, a ki látni vagy láttatni kiván, az a váczi- vagy Dorottya utczára siet sütkérezni a déli verőfényben, hol nehány olcsó mosolyt, ingyen kacsintást könnyen lehet kapni, megtanulva egyszersmind a divatos öltözködést, a salonias járást, elegáns köszöntést s más ezekhez hasonló kellékeit a distinctionak, melyek nélkül senki se lehet dandy, gentleman vagy delnő s nem tartozhatik a societáshoz.

Végig lépdelve a tarka tömeg közt, megfigyelve a szemkápráztató fényt, mely elvakit; hallgatva a fennhéjázás, szenvelgő nagyzás szavait, nem is hinné az ember, mily üres a legtöbbnek, nem tárczája, (bár ezt se hordja mindenik tömve) hanem a szive, lelke. Czifra külsőségek, nevetséges feltünni vágyás a czélja a legtöbbnek; csalni akarnak és nem veszik észre, hogy őket is megcsalják az emberek; port hintenek a világ szemébe s nem sejtik, hogy nagy részben csak ködalakok, a kikhez törleszkednek s egy erkölcsi vagy anyagi krach ugy leteperi őket az asphaltról, ugy kiüzi a fényes termekből, mint a mily könnyü tábláról letörülni a krétairást. A sors keze szorosan tartja a szivacsot s csak alkalom kell, hogy e czifra bábok neveit letörölve, ujakat irjon az élet, a szereplés táblájára.

Sápadt, vézna leányka áll a kapu alatt, reszkető kézzel nyujtva ibolyával telt kosarát a járók elé s félve, remegve mondja: vegyenek ibolyát, tessék ibolyát venni! Keskeny, szederjes ajka kérve, könyörögve nyilik beszédre, mig kérő nagy szemei, beárnyékolva a sirástól és hidegtől kiveresedett pillák által, esedezve néz a czifra sokaságra. Eszébe jut öreg anyja, ki munkátlanul, betegen fekszik; apró testvérei, kik reménykedve várják s borzadva veszi észre, hogy még alig kapott virágaiért néhány fillért. Ujra hallatja remegő hangját, ujra előre tartja reszkető kézzel virágait s a csillogó tömeg, a hiuságra ezreket pazarló delnő, a szülők keresményét eldorbézoló dandi nem veszi észre az éhező gyermeket, hisz a hiú és élvsovár mind köszivü.

Rátz István.

Különfélék.

(**Árviz.**) [illegible]napelőtti hóesés után beállt nagymérvü [illegible]es, a Ronyvát annyira megdagasztotta, hogy az medrét áthágva, nemcsak a körülfekvő szántóföldeket, de városunk lapályon fekvő utczáit is elöntötte. Legnagyobb volt a veszedelem a Czigány-utczán, hol a viz a házakba hatolt be, ugy, hogy a lakók legtöbbnyire a padlásokra menekültek s odahurczolták butoraik és élelmiszereiket. A tüzoltóság már hajnalban a vészszinhelyén volt, azonban dereglye és csolnakok hiányában buzgalmát teljesen nem fejthette ki. Szerencse a szerencsétlenségben: hogy emberélet nem esett a vésznek áldozatul s a házi-állatok is még idején vészmentes helyekre terelték. Hasonló nagy áradás csak 1845-ber volt aratáskor, mely alkalommal az ár által összesepert keresztek és szénaboglyák a nagyhidnál gátat emelvén a viz lefolyása elé, a hidonfelüli részek nagy területen elöntettek. A mostani áradásnak is leginkább a vasuti töltés által megszükitett ármeder az oka, amennyiben a nagy viztömeg a keskeny nyilásu vasuti-hid alatt lefolyásában akadályozva lévén, visszatolódott. — Az okozott károkra nézve bizonyost még most nem mondhatunk, azonban tény, hogy a szegényebb osztályt érte a baj, melynek némi részben segélyezésre is szüksége lesz. A Diana-fürdő a gőzmalom s a Ligeti-féle kert egészben elöntettek s az utóbbi két helyütt a kár is jelentékeny. A hidon való közlekedést, miután az rendkivüli viznyomásnak volt kitéve, az áradás idején hatóságilag betiltották. Midőn e sorokat irjuk, (d. u. 1 óra) a viz körülbelől egy lábat apadt, a Ronyva melletti házak azonban még viz alatt vannak s a mentés folytattatik, bár mint fentebb megjegyeztük, kellő eszközök hiányában, nem elég sikerrel. Hogy pedig mentő eszközeink nincsenek s a nyujtott védelem is kezdetleges, abban talalja okát, hogy városunk árviz veszélynek nem levén kitéve, a mentő eszközökről való gondoskodás — legalább idáig — szükségesnek nem mutatkozott, Az Ungvár felé menö vasuti vonal az első őrházig csaknem egészen viz alatt áll, mely okból a vonat erre nem is fog közlekedni a viz leapadásáig, miután attól lehet tartani, hogy a töltés meglazult.

(**Az árvízre vonatkozólag**) még a következőkről értesitjük olvasoinkat: A vesz közeledtét a tüzoltók és a harangok adtak hirül a lakosságnak a kora reggeli órákban, minek folytán több család a Czigány-utczaban azonnal kezdett lakásából kiköltözködni. A látvány borzalmassaga azonban csak szombaton volt felismerhető. A Ligeti-tag, a gőzmalom, a tornacsarnok, a Diana kert mind vizben s viz alatt állottak. A gőzmalomban nehány száz métermázsa buzát a viz hasznavehetetlenné tett; a Ligeti-féle tagon levő kertészlak lakóit csólnakon mentették meg; a Czigány-utczában több épület összeomlott, azokat, a kik házaikban benszorultak, csólnakokon mentették meg. — A téglagyár közeleben — ezer szerencse — hogy egy szegény asszony ki viskójából nem volt képes kimenekülni, gyermekeivel együtt oda nem veszett. Mentőeszközökül eleinte szekeret és lovat használtak, az ár növekedtével azonban csak csolnakokon, tutajokon lehetett a mentést gyakorolni. A tüzoltók szombaton egész napon at folytonos munkában voltak. A közigazgatási hatóság s a rendőrség mindent elkövetett, hogy a szerencsétlenségben segédkezet nyujtson. Tegnap délután két órara gyülést hivtak össze, melynek czélja volt a szárazból kiszorult lakosok állapotán valamikép segiteni. A szenvedett kárt még mostan nem lehet kiszámitani; de mindenesetre jelentéknyenek lehet azt előre is gondolni.

(**A s.-a.-ujhelyi dalárda**) folyó évi deczember 2-án tartja meg már általunk mult számunkban jelzett hangversenyét. A meghivó következőleg szól: Meghivó a s.-a.-ujhelyi dalárda által S.-a.-Ujhelyben a megyeház nagy termében 1882. évi deczemberhó 2-án az egylet alaptőkéje javára tartandó s tánczmulatsággal egybekötött hangversenyre. Payzsoss Andor, elnök. Ren-

---

— Hát a Bakator ur keze ezért nem lett elfogadva, mert az ő gyönyörüséges leánya — háta megett — szerelmeskedik egy olyan ifjuval, a ki legföljebb csak szenvedélyének akarja áldozatul ejteni.

Ezt gondolta magában Andalgósné asszony s készült kirohanni, hogy a — véleménye szerint — csábitó gavallért a ház tájékáról elsöprözze. Meg is tette volna tán ezt, ha Bakator ur csillapitólag föl nem lép s arra nem kéri a tüzbe jött asszonyságot, hogy addig, a mig ő el nem viszi hazulról az irhát: seprüzési nemes szándékával legyen kegyes felhagyni.

A jó asszonyság engedett az Illés ur szavainak; hanem azért arról teljességgel nem mondott le, hogy Milikét „megmossa.«

De erre meg nem volt sem módja, sem ideje; mert alig huzta ki lábát Bakator ur a házból, bejöttek Milike és Beregi és az ifju ember Andalgósné asszonyság előtt kijelentette, hogy neki Milike irányában komoly, nemes szándéka van.

Andalgósné asszony nem akart hinni füleinek. Pedig bizony ugy volt az. S mikor aztán meggyőződött arról, hogy nincs másképen, nem volt más hátra, mint örömkönyek közt mondani áldást gyermekeire.

Hanem hát ez sehogy sincs rendén.

A türelmes olvasó bizonyosan Illés urat óhajtotta volna előbb látni a boldogság hajójában s im Milike még megtalálja előzni.

Olyan nincs.

Mikor ezek történtek, akkor már csütörtök volt. Három nap még s Illés ur a világ legboldogabb halandója.

Megjött a vasárnap. Bakatorunk s az ő szive hölgye elmondották egymásnak az »én a tied, te az enyém« szent igéket.

Történt vala mindez ugy estveli 4—5 óra között. És végbement a legnagyobb csöndességben.

A menyasszony arczát fehér fátyol födte, melyen keresztül Illés ur a szemérem pirját látta kiragyogni.

De minő irtóztató gunyja a sorsnak! Alig értek haza az esküvőről, a kis menyecske iszonyu görcsökről kezdett panaszkodni, a mely csakhamar ágyba kényszerité s egyszerre terhére lett minden, még maga Illés ur is.

A boldogság első napjának estvéje tehát nem a legkedvezőbben szállott le Bakatorunkra.

Kegyetlen irónia! A házasélet első napján — még csak meg sem ölelgetheti ugy kedvére a feleségét. Éjjeli 11 óra volt..

Bakatorunk szemeit még mindig kerülte az álom. Nejének az volt hozzá kérése, hogy hagyja magára; e kérésnek engedelmeskedni kellett. Hanem amint látta, hogy nem képes elaludni: csendes léptekkel neje szobájának ajtajához tipegett s hallgatódzott.

Mély csend. —

Az ajtót megpróbálta kinyitni. Kinyilt.

Juj, be dobogott a szive!

Gyönyörü szép neje ott pihent a duzzadó fehér vánkosok közt. A nagy fotogen-lámpa oda világitott bájos vonásaira, gömbölyü tagjaira.

Óvatosan közelgett az ágy felé. — Joga van ehez a férjnek.

A lámpát kezébe vette s oda világitott az alvó nőre.

Mint a kibe hét istennyila csap egyszerre, olyan forma érzés lepte meg Illés urat.

— Lehetetlen, lehetetlen, — nyöszörgött kétkedőleg s még közelebb hajolt a nő fölibe.

Hát pedig bizony ugy volt az. A kis menyecskének annyi haja sem volt, mint a mennyi szőre egy angolsertésnek szokott lenni; parókája ott pompázott áz — éjjeli szekrényen. De volt ott még más is: két sor fog, mely legalább is Bécsben készült.

— Én uram! én Krisztusom! nyöszörgött Illés ur, — még foga sincs.

De volt ám rajta ragya annyi, hogy kitett volna egy félmilliót.

Bakator kétségbe volt esve. Nem volt vele tisztában, hogy álmodik-e vagy ébren van? Pedig ébren volt. Kinosan jajdult fel, kezeivel ég felé kapkodott s a nagy fotogenlámpa csörömpölve hullt a padozatra.

Egy egetverő sikoltás: és a fogatlan angyal kizökkent az ágyból.

A rémület óriási. Az égő petroleum lángja egyre terjed a szobában . . .

A nő feledve „csapot, papot« . . . Bakatort, egyenesen a komót-kasznihoz rohant s felnyitva azt, belőle megmentési szándékkal egy kis szelenczét ragadott ki. Aükis szelencze véletlenül kinyilt s az Illés ur szemei közé egy nagy massza kincs vigyorgott, a mi oly rendkivüli hatással volt reá, hogy hanyatt vágodott s széles termetével végig zuhanván az égő petroleumon: elfojtotta azt kimélet nélkül.

dező-bizottság: Füzesséry Ödön, Kapy Lajos, Képes Gyula, Pataky Miklós, Pilisy Sándor, Spielenberg Barna. Beléptidij: számzott ülőhely 1 frt 20 kr. földszinti állóhely: 1 frt. karzat 1 frt. Jegyek előre válthatók: Szentgyörgyi Vilmos ur kereskedésében, — estve a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdete 7 órakor. Müsorozat: 1. Fohász — Huber Károlytól, — előadja: a dalárda. 2. Hull a levél — magyar ábránd — Lavottától, czimbalmon játsza: Horkay Bertalan ur. 3. Dalegyveleg — előadja: a dalárda. 4. Férfi négyes — előadja a dalárda 4 tagja. — 5. Szavalat — előadja Komlósi Miksa ur. — 6. Takaradó — Erkel F. névtelen hősök cz. müvéből — előadja a dalárda. Ujra is figyelmeztetjük közönségünket e sok élvezetet igérő estélyre.

(Csavargóknak), futó betyároknak nincs szükiben Magyarország; megtámadásokról, rablásokról minden felöl hoznak hirt a lapok. Megyénk felvidékén is már hónapok óta garázdálkodik egy rabló banda; folyó hó 7-én meg a szomszéd Károlyfalvára látogatott el két »szegény legény« kik közül az egyik tisza-löki, a másik tótkrajnai illetőségü: az egyik tót, másik magyar; de azért mégis csak megértették egymást s a karádi réten, a hol találkoztak, az Isten szabad ege alatt szoros barátságot kötöttek s együt folytaták czéltalan utjokat. A petrahói határban meglátogatták az odavaló kondást, a ki is őket kenyérrel, pálinkával tisztességesen megvendégelte, majd a nyáj után menvén, a vendégek magok maradtak a tanyán. Ekkor aztán a vendégszerető házban körülnéztek s egy kulcsot és egy pisztolyt, mely tarisznyában volt elrejtve, elkezelvén, az ajtófélfának se mondva bucsut, utra keltek. Károlyfalván esteli 8—9 óra tájban Frei István földmives házánál kopogtattak be, a hol a gazda éppen betegen feküdött. Bebocsáttatván, a tiszalöki atyafi a beteg ágyához ment, kezét a beteg mellére tette s humorral mondá: „beteg bácsi? nem baj, majd meggyógyitom én« s hogy hozzá is lásson azonnal a kurához, kiadta a receptet, hogy hozzanak egy »liter bort.« A beteg ember megrettent a furcsa doktortól s összeszedve erejét, leszállott az ágyról s kiment — bort hozni; azonban e helyett az átellenben lakó bíróhoz igyekezett, hol szerencsére egy pandurt is talált. Elpanaszonván az esetet, a pandur be sem várva, mig a biró, ki már feküdött, felöltözik, egyedül ment át a megszállott házhoz s a magokat megadott csavargókat szépen megkötözte. A pandur bátorsága mindenesetre dicséretre méltó; mert a betyároknál töltött pisztoly volt, a mit, hogy nem használtak, valószinüleg meglepetésöknek lehet tulajdonitani.

(Üsd, nem apád!) Ezt az elvet tartotta a mult keddi hetivásáron egy falusi asszony, a kinek férjét miért, miért nem? a rendőrség be akarta kisérni, az az, hogy voltaképpen be is kisérte, de a kurucz asszonynyal már nem tudott boldogulni, mert a mint ezt a rend két embere nyakon akarta csipni, jobb kezével jobbra, bal kezével balra ütött s a két ütésre két rendőr vetett bukfenczet — a sárban. Már ekkora segitség is érkezett egy harmadik rendőr személyében, de a tigristermészetü asszony ezt is ugy orba teremtette, hogy orrán száján megindult a vér. Ekkor aztán lovai közzé csapott — mert az ütlegeket csak ugy a szekérről osztogatta s oda hagyva urát, tova hajtott. A további következményekről hallgat a — krónika.

(A szinnai járásbeli orvos) ügye csak sehogysem tud a járás lakossága érdekében eldőlni. Ugyanis a megyei közigazgatási bizottságnak a kormányhoz tett abbeli, a járás mostoha viszonyait hiven ecsetelő felterjesztésére, hogy kivételesen engedje meg, miszerint az oda megválasztott körorvos a járásorvosi tisztet is helyettesithesse s ennek javadalmazását is élvezvén, ott megélhetési módott találjon s ne gondoljon az eltávozásra, — a kormány ismét elutasitólag válaszolt; s fentartván régibb e tárgyban kelt intézvényeinek érvényét, mindenekelőtt a megyei bizottsági közgyülés elé utasitja az ügyet, de előre is kijelenti, hogy abba bele nem egyezhetik, hogy a körorvos helyettesitse a járásorvost, azonban az ellen nincs kifogása, ha a járásorvos fogja a körorvost helyettesiteni. Nem marad tehát egyébb hátra mint bevárni a rendes tavaszi közgyülést, melyben a választás megejthető s akkor a mostani körorvost járásorvosul megválasztani, hogy azután jelen körorvosi állását helyettesithesse. Reá és a lakosságra nézve ugy hiszszük, hogy ez egyre fog menni, csak nyujtassék neki mod a megélhetesre és megmaradásra. Igy aztán a rossz s kivihetetlen törvény épsége meg lesz óva.

(Meghivó.) A sárospataki ref. főiskola akadémiai ifjusága 1882. év november 19-én, vasárnap délután 2 órakor. Sárospatakon, a főiskola imatermében, felejthetlen koszorús-költőnk, Arany János emlékére kegyeletes ünnepélyt tart, melyre a t. cz. közönséget tisztelettel meghivja. Sárospatakon, 1882. nov. 15-én, a főiskola akadémiai ifjusága nevében a bizottság.

(„Az Önügyvéd“) III. kiadásának 13-ik füzete megjelent, irta KNORR ALAJOS, kiadja ifj. Nagel Ottó Budapesten a Nemzeti-szinház bérházában. E füzetben folytatja a szerző a bizonyitás módjai ismertetését, értekezik a tanukról birói szemléről, közli az előleges bizonyitás szabályait, tárgyalja a birói határozatokat és közli a birói határozatok bélyegilletékére vonatkozó szabályokat; ezzel áttér a szerző a perorvoslatokra, különösen ismerteti a felebbvitel, illetőleg a felebbezés, felfolyamodás, igazolás és perujjitás szabályait. Ezek után érkezik a jegyzőkönyvi eljárásról, ismerteti a sommás eljárás szabályait és megkezdi az eljárás némely eltérő módjai ismertetését. Különösen tárgyalja a vásárbiráskodást és választott birósági aljárást. E dus tartalmu füzet ára 30 kr. Az első 10 füzet külön félkötetbe füzve kapható. Ára 3 frt.

A **(„Képes Családi Lapok“)** 7. száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Regina: elbeszélés (folytatás), irta Prém József. — A titok dalaiból (I—VI.) költemény, irta Csáktornyai Lajos. — Az erdők vadrózsája; beszélyke, irta Kajdacsy Riza. — Mikor a mi Péterünk a „tücskök danáját« hallgatta; rajz, irta Thewrewk István. — Herczeg, mint lakatos-legény; beszély (folytatás), irta Mühlbach Luiza, forditotta Milesz Béla. — Heti tárcza, irta Barta László. — A magyarok eredetéről. (Vámbéry Ármin könyvének ismertetése.) E—s. — Végzetes rászedés; vig beszélyke, irta V. Gy. Képmagyarázatok. — Az ő szemei; költemény, irta Baróti Lajos. — A nemes szivek adományai. — Mindenféle. — Képeink: A pustervölgyi áradás: I. Welsberg II. Junichen. — Egy huzul nő. — Kibékülés a biróság előtt. Melléklet: A „Métyelhintők« czimü regény 97—112 oldala. A boritékon: Hetinaptár — Sakk-talány. — Szótag-rejtveny. — Szótag-talány. — Talányok megfejtései. — Szám-talány. — Megfejtők névsora. — Kérdések. Feleletek. Ajánlatok. — A szerkesztő postája. — A kis lottó huzásai. — Hirdetések. Előfizethetni: Mehner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde-utcza 8. sz. Egész évre 6 frt. fél évre 3 frt. negyed évre 1 frt 50 kr.

Megmentette Birikéjét, de meg ám a kincset is.

Hiába nincs haja, hiába nincs foga; hiába van rajta ötszázezer ragya: még se tudna lemondani arról az asszonyról. Oda borult nyakába s ugy össze-vissza szorongatta, hogy csak ugy nyögött belé a fogatlan angyal.

Hát bizony szoktak ilyen furcsaságok történni az életben.

Hanem az még talány is lehet, hogy Bakatorunk az esküvő éjjeléig föl nem fedezte neje fogyatkozásait.

Megfejtjük a talányt az olvasó előtt; a megfejtés ime ez:

Illés ur a kis menyecskét mindig csak estve látta; mert olyan ügyes volt az, hogy a nappali találkozást mindig kikerülte, — Illés urnak meg a szemei igen megrongálódtak a 15 évi diurnistaság alatt: hát bizony az istenadta nem vette észre, hogy szive választottjának bájai — hamisak.

No de az a szelencze mindent helyre ütött. Ugy, hogy midőn egy pár hét mulva találkozott Bakator ur (persze: czipelte a feleségét) Milikével, ki már ekkor szinte a Beregi karján lejtett, meg aztán Andalgósné asszonynyal: ég felé forditott szemekkel szólt:

— Végtelenül boldog vagyok, Andalgósné asszony.

— Hála istennek, drága Bakator ur. Ki hitte volna? Lássa, Milike is . .

— Igy van ez legjobban, válaszolt édes-savanyuan Bakator ur, a ki végre-valahára mégis „zöldágra« vergődött.

CSARNOK.

Zemplénmegye ásványvizei.

(Folytatás.)

Koroncs-puszta.

Lásd: Tőke-Terebes.

Alsó-Körtvélyes.

Itt a legöregebb emberek sem emlékeznek, hogy a község határában valahol ásványvizforrás lett volna. Nem lehetetlen azonban, hogy e községgel határos Leszna község határában, mely az alsó-körtvélyesi földbirtokhoz tartozik, fakadó források vétettek alsó-körtvélyesieknek. Lásd: Lesznát.

Felső-Körtvélyes.

Itt ásványvizről semmit sem tudnak. Maga Hárdtl (186. l.) tévedésen alapulónak tartja adatát.

Körtvélyes-puszta.

A Rad községéhez tartozó Körtvélyes pusztán ép úgy mint magában Radban és ennek határában senki sem tud ásványvizről. Tőlem hallották először, hogy nálok ásványviznek kellene lenni.

Alkalmasint olyféle tudósitásnak köszönhető ez az álhir is, mint azon szintén nyomtatásban, tankönyvben megjelent másik, hogy V. Sixtus pápa mint vándorló minorita itt tartozkodott.

Ladmócz.

A ladmóczi állitólagos ásványviz forrás egy kis édesvizü pocsolya, a község határának szélén, ettől nyugotra a szőllőskei hatfa-fürdőnél, a kerülőháztól mintegy 40 lépésnyire. A mellette levő fák galyjaira akasztott számtalan rongydarab messziről jelzi csodahatását, melyet a tudatlan nép hite annak köszvény s hasonló bántalmak ellen tulajdonit.

Leszna.

Ez az irodalomban sehol sem volt emlitve, de több oldalról hallván azt, hogy itt kitünő ásványviz-források vannak, fölkerestem azokat s találtam közvetlenül a falu felett Sztok nevü dülőben két nagy befoglalt és egy kis forrást, melyek bőven adják az édes vizet. A legfelsőbb forrás aug. 7-én délelőtt + 30 C foknyi levegőnél + 14·0 C, az alsó szintén nagy forrás + 13.0 C volt.

Miután Leszna az alsó-körtvélyesi birtokhoz tartozik, aligha nem e források szolgáltak azon téves állitás alapjául, hogy Alsó-Körtvélyesen ásványviz van. Itt senki sem tud róla.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
BORUTH ELEMÉR.
Főmunkatárs: FARKAS BERTALAN.

Hirdetmény.

S.-a.-Ujhelyi járás szolgabirájától.

9140
.. sz.

Pályázati hirdetmény.

Néhai Kazicska Mihály volt körjegyző elhalálozásával megürült s járásomhoz tartozó 400 frtnyi évi fizetés és szabad lakással ellátott Trauczonfalvi körjegyzőség, melyhez Trauczonfalva Károlyfalva és Makkos-Hotyka községek tartoznak, választás utjáni betöltésére ezennel pályázat nyittatik — felhivatnak ennek folytán az ezen állomásra pályázni kivánók, hogy szabály szerüen felszerelt kérvényeiket hivatalomhoz e f. évi novemberhó 27-éig annyival is inkább beterjeszteni ne késsenek, mivel ellenesetben a később érkezendő folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Ezen állomás választás utjáni betöltésének határidejéül 1882. évi deczemberhó 2-ik napjának d. e. 10 órája Trauczonfalva községébe kitüzetik.

Kelt S.-a.-Ujhelyt, 1882. november 16.

Dókus Gyula s. k.
szolgabiró.

T K. 2994. szám.

1882.

Árverési póthirdetmény.

A szerencsi kir. járásbiróság mink telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy Mezey Ferenczné tállyai végrehajtatónak Farkas Imre mint Sáreczki Antal és Farkas Imréné örököse h,-baktai lakos végrahajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megitélt 253 frt tőkekövetelésnek s ettől 1862. évi februárhó 25-ik napjától járó 6% kamatoknak 18 frt perbeli, 6 frt, végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 4 frt 30 krban felmerült költségeknek kielégitése végett a végrehajtási árverés a tállyai 331 sz. tjkben Sáreczky Antal tulajdonául felvett 537 hr. sz. 400 frtra becsült ház és kert 2439 hr. sz. 266 frtra becsült szőllő és 2757. hr. sz. 196 frtra becsült szőllőből álló ingatlanságra a f. évi 1890 sz. a. végzéssel és hirdetménynyel Toth Borbála özv. Farkas Ferdinandné javára elrendelt árveréshez csatlakozólag elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi novemberhó 29-ik napjának délelőtti 10 órája Tállya város házához kitüzetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesittetnek:

1) hogy a megállapitott kikiáltási ár a fenti becsár;

2) hogy a fent megjelölt igatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;

3) hogy az árverezni kivánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papirban bánatpénz képen a kiküldött kezéhez letenni.

4) vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számitandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számitandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbirósághoz intézendő két példány és két felzeten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejüleg megállapitott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbiróság tkönyi hivatalánál, valamint Tállya községe elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatósagnál 1882. évi novemberhó 11 napja.

Tóth Pápay,
kir. aljbi.

TK. 1890. szám.

1882.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy özv. Farkas Ferdinándné szül. Tóth Borbála t. lakos végrehajtatónak Farkas Imre, Farkas Imréné mint n. Sáreczki Antal végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megitélt 200 frt tőkekövetelésnek s ettől 1882 évi januárhó 1-sö napjától járó 8 % kamatoknak 20 frt perbeli, 8 frt végrehajtási már megállapitott valamint jelenlegi 10 frt 65 krban felmerült költségeknek kielégitése végett a végrehajtási árverés Sáreczki Antal tulajdonául a tállyai 331. sz. tjkvben felvett 537 hr. sz. 400 frtra becsült ház, 1439 hr. sz. 266 frtra becsült szőllő, 2757 hr. sz. 196 frtra becsült szőllő továbbáFarkas (Vilk) Erzsébeth térj. Farkas Imréné tulajdonául a tállyai 995. sz. tjkvben 2038 hr. sz. 194 frtra becsült szőllő, és a 2715 hr. sz. 254 frtra becsült szőllőből álló ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi novemberhó 29-ik napjának délélőtti 10 órája Tállya város házához kitüzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesittetnek:

1) hogy a megállapitott kikiáltási ár a fentebbi becsár;

2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;

3) hogy árverezni kivánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számitandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számitandó 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbirósághoz intézendő két példány és két felzeten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejüleg megállapitott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir, járásbiróság telekkönyvi hivatalánál, valamint Tállya községe elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1882. évi augusztushó 3 napján.

Tóth Pápay,
kir. aljárásbiró.

T. K. 2113. szám.

1882.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy özv. Nagy Lajosné tállyai lakos végrehajtatónak Lányi Anna és társai végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megitélt 121 frt 31 kr. tőkekövetelésnek s ettől 1880. évi szeptemberhó 21-ik napjától járó 6% kamatoknak 13 frt perbeli, 8 frt, végrehajtási már megállapitott valamint jelenlegi 8 frt 65 krban felmerült költségeknek kielégitése végett a végrehajtási árverés a tállyai 424. sz. tjkvben Sándor Mihály és neje Lányi Anna tálajdonául felvett 659 hr. és 249 ö. i. sz. 50 frt becsértékü ház s illetve belsőség, és a 2629./a hr. sz. 590 frtra becsült szőllő, a tállyai 997 sz. tjkvben Sándor Mihály tulajdonául felvett 2043—44 hr. sz. 124 frtra becsült szőllő, 2231 hr. sz. 156 frtra becsült szőllő végre a tállyai 696 sz. tjkben Szepesi Miklós és neje tulajdonául felvett 1167 hr. sz. 236 frtra becsült szőllő birtok ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi deczemberhó 5-ik napjának déleltti 10 órája Tálya város házához kitüzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesittetnek:

1) hogy a megállapitott kikiálási ár a fentebbi becsár;

2) hogy a fent megjelölt igatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;

3) hogy árverezni kivánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papirban bánatpénz képen a kiköldött kezéhez letenni;

4) a vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 8 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számitandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számitandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbirósághoz intézendő két példány és két felzeten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejüleg megállapitott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbiróság telekkönyvi hivatalánál, valamint Tállya községe elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1882. évi szeptemberhó 15. napján.

Tóth Pápay,
kir. aljárásbiró

TK. 2355. szám.

1882.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbiróság mint tkönyi hatóság részéről közhirré téletik, hogy Kovács Ferencz tállyai lakos végrehajtatónak Szabó Sámuel és neje t.-luczi Sarkadi végrehajtást szenvedő elleni végresajtási ügyében, a végrehajtató részére megitélt 120 frt tőkekövetelésnek s ettől 1875. évi májushó 13-ik napjától járó 6% kamatoknak 6 frt, perbeli 13 frt, végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 6 frtban felmerült költségeknek kielégitése végett a végrehajtási árverés a tállyai 451 sz. tjkvben 1176/a hr. sz. szőllőnek Szabó Sámuelné nevén álló és 250 frtra becsült felerészére, ugyanazon sz. tjkvben 938 hr. sz. szőllőnek Szabó Sámuel és Langer Terézia nevén álló és 352 frtra becsült felerészére és végre ugyanazon sz. tjkvben 2065. hr. sz. szőllőnek Szabó Sámuel és Langer Terézia nevén álló 202 frtra becsült felerészére — a rátkai 128 sz. tjkvben pedig 351 hr. sz. egészen Langer Terézia tulajdonául felvett és 266 frtra becsült szőllő ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi debzemberhó 28-ik napjának délelőtt 10 órája Tállya és illetve d. u. 3 órája Rátkára kitüzetett.

Miről is az érdekelettek azzal értesittetnek;

1) hogy a megállapitott kikiáltási ár a fenti becsár;

2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési hatarnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;

3) hogy árverezni kivánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át késpénzben vagy ovadékképes papirban bánatpénz képen a kiküldött kezéhez letenni.

4) vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számitandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számitandó 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbirósághoz intézendő két példány és két felzeten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési htrdetmény kibocsátásával egydejüleg megállapitott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbiróság miut tkönyvi hivatalnál valamint Tállya és Rátka községe elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbiróság mint tkönyvi hatóságnál 1882. évi szeptemberhó 22-ik napján

Tóth Pápay,
kir. aljbiró.

HOFF JÁNOS

malátakivonata

és egészségi sörének

köszönik ezrek és ezrek életüket. Csodálatos gyógyhatással bir Hoff János maláta kivonata és egészségi-söre gyötrő köhögés, bélhurut, rekedtség, nátha, mell gyomor és gégebántalmak, gyengeség, vérszegénység s aszkórban.

Hoff János cs. kir. udvari szállitó, bizottsági tanácsos a koronás arany érdemkereszt és lovagrend tulajdonosa mint a Hoff János-féle maláta-kivonat.

FELTALÁLÓJA

egyedüli készitője és Európa valamennyi herczegeinek szállitója **Bécsben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse No. 2. Iroda és gyári raktár: Graben Bräunerstrasse 8.**

Legmagasabb nyilatkozatok.

I. Vilmos német császár: Ön „kitünő maláta-kivonata.“ Ferencz József osztr. császár: „Örömmel tüntetem ki önt.“ A szász király: „kitünő gyógyhatása az anyakirálynőnél.“ A dán király: „gyógyereje csalhatlan.“ A mecklenburg-schwerini nagyherczeg: „teljes elismerésem“

Gyógyjelentés.

Tisztelt uram! El nem mulaszthatom az alkalmat, annak kijelentésére: hogy nöm gyengeségi és köhögési bajában ön maláta-sörének félévi használata a legkitünőbb eredményü volt. Nöm évek óta ősszel és tavasszal, daczára a gyógytárakból felhasznált rengeteg orvosságnak — a legkinzóbb köhögéstől gyötörtetett, mig ön maláta-sörének használata által attól teljesen megszabadult s most régi erejét visszanyerve, egészségnek örvend. Jelen bizonylatomhoz azon megjegyzést csatolom, hogy én aki kétkedtem, a maláta-sör sikerében, most hiszek benne. Kérek ön malátasöréből ismét 58 üveget.

S.-a.-Ujhely, 14 máj. 1881. tisztelettel

Gross Róbert,
a m. ék. vasut főfelügyelője.

Figyelmeztetés.

Minden maláta készitmény a feltalálónak és

első előállitójának

Hoff Jánosnak, mellképével mint védjegygyel van ellátva ovál alakban alatta teljes névaláirása. A hol ezen jel hiányzik, jele, hogy a készitmény hamis és visszautasitandó.

2 forinton alól semmisem küldetik.

Főraktár Zemplénmegyére: Kormos Arminnál S.-a.-Ujhelyben. Továbbá Pintér Ferencz gyógyszerész, Kormos Armin és Szentgyörgyi Vilmos uraknál S.-a.-Ujhelyben s Marmorstein S.-nél **N.-Mihályban.** 3—20

Hirdetés.

A varannói takarékpénztár mint részvény-társulat ezennel közhirré teszi: hogy az eddig 6%-ival kamatozott takarékbetétei után, hivatkozással az intézet alapszabályai 68-ik szakaszára, a kamatlábat f. évi nov. hó 15-től 5%-ira szállitja le.

Varannón, 1882. novemberhó 11-én.

Az igazgatóság.

Diszoklevél Székesfehérvár 1879 — *Diszoklevél Triest 1882*

Haladási érem Bécs 1873 — *Érdemérem Szeged 1876*

NEUSCHLOSZ ÖDÖN és MARCEL

ezelőtt **Neuschlosz J. fiai**

gőzfürész, faáru- és parkétgyára

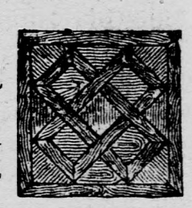

Budapest, Ujpesti rakpart 10

ajánlja nagy választéku **parkétjait,** folyton nagy készlete van száraz és hibátlan **tölgy- és fenyőfa amerikai padlózatból.**

Parkétrakást vidéken jutányosan eszközöltet. Kivánatra **mintarajzokat** s **árjegyzékeket** legnagyobb készséggel bérmentesen küld.

Három évi garantiát nyujt.

Elvállal **szerszám- és épületfaszállitást, ács és asztalos munkákat** igen mérsékelt feltételek mellett.

2—12

Arany-érem Párizs 1878.

TELJES VÉGELADÁS.

Tüzkár miatt jelenlegi könyv-, papir-, iró- és rajzszerraktáramat jóval, a

gyári áron alól

1882. évi deczemberhó 31-ig teljesen végeladom

mély tisztelettel

Farkas Kálmán,

könyv-, papir- és hangjegy kereskedése. S.-a.-Ujhely, a dohányfőtőzsde szomszédságában.

A végeladásra kerülő czikkek között:

karácsonyi és ujévi ajándékoknak

alkalmas gyönyörü tárgyak vannak.

5—5

Nyomatott S.-a.-Ujhelyt, a „Zemplén“ gyorssatóján.